

Nr 216.

Av herrar **Hallén** och **Hansson** i Gårda, om skrivelse till
Kungl. Maj:t angående uppdelning av kronouppbör-
den på olika terminer.

Den rätt, som kommunalstämmodförordningen § 67 medgiver kommunerna att fördela uppbörden av kommunalutskylder på flera terminer, har numera tagits i bruk i vidsträckt omfattning. (Samma rätt är medgiven städerna enligt § 69 i lagen om kommunalstyrelse i stad.) Den alltjämt rådande dyrtiden och kommunernas därav stegrade utgifter ha åstadkommit en höjning av kommunalskatten, som har gjort rätten att betala densamma i flera omgångar än mer behöfelig och flitigt anlitad.

I fråga om kronoskatten gäller däremot, att den skall betalas vid *en* uppbörd. Visserligen medgives numera en tidsfrist av omkring 8 dagar, men dels är ju denna tid för kort för att kunna motivera olika »avbetalningar», dels är uppbörden tekniskt så ordnad, att den skall verkställas vid ett enda tillfälle.

Den s. k. kronoskatten har ju under de senare åren varit i ständig stigning. Jämte de belopp, som äro att anse som statsskatt, upptages även å denna debetsedel pensionsavgifter, vägskatt, landstingsmedel m. m., och dessa senare utgöra en skattepost, som synes ständigt växa. Genom den nya fattigvårdslagen ha, som bekant, större delen av kommunernas utgifter för fattigvård, sinnessjukvård, viss del av sjukvården etc. överförts till landstinget. Detta har även fått ökade skyldigheter att uppföra och underhålla skyddshem för vanartad ungdom, arbetshem för arbetsovilliga etc., vilket allt gör, att landstingsskatten befinner sig i ständig stegring.

Trots detta förmärkes ingen lindring i den kommunala beskattningen, utan förskjutes medelskattetrycket inom kommunerna ständigt uppåt, beroende på såväl penningvärdets fall som ock på de ökade uppgifter, som påläggas kommunerna och som neutralisera den lin-

dring, som avsågs genom den relaterade överflyttningen till den större kommunen, landstinget, av vissa skyldigheter.

Av behov är att därför även kronoskattens erläggande må kunna fördelas på olika terminer. För arbetare och smärre inkomsttagare är en kronoskatt på 125 kronor och därutöver numera vanlig, utan att därför kan sägas, att den högre lönen har nämnvärt ökat vederbörandes skattebetalningsförmåga. Även för vissa av de större skattebetalarna vore en dylik reform behövlig. Den kristidsbeskattning, som — låt vara i skiftande form — likväl måste fortsättas, har redan nu tvungit vissa produktiva företag att för betalning av sina skatter upptaga tillfälliga lån. Under sådana förhållanden är en lättnad i uppbörden även av kronoskatten väl befogad. Lämpligast torde vara en uppdelning på två terminer, så förlagda, att de ej kollidera med den kommunala uppbörden. Man kunde exempelvis betala den första uppbörden under den tid, som nu är vanlig, d. v. s. i slutet av november eller början av december samt den andra uppbörden exempelvis i maj, då väl i regeln ingen kommunal uppbördsstämma hålles. Den oerhörda tillströmningen av skattebetalande till postanstalterna, som nu nästan vid ett tillfälle äger rum, skulle betydligt hävas, och inkallande av extra arbetskraft vid större postkontor kunna undvikas. Att postverket skulle av en person, som begagnar rätten till två betalningstillfällen, få uppbära en dubbel ersättning mot nu, betyder ju ur det allmännas synpunkt föga, då det för varje debetsedel blott erhåller några ören.

Hur denna omläggning lämpligast skall företagas på sätt, som här antytts, torde Kungl. Maj:t bäst kunna avgöra.

Det föreslås därför,

att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa, det täcktes Kungl. Maj:t låta utreda, huru en uppdelning av kronouppbörden på olika terminer må kunna genomföras samt vidtaga de åtgärder, vartill en dylik utredning kan föranleda.

Stockholm den 21 januari 1920.

Harald Hallén.

G. W. Hansson,
Gårda.